

HELENA PRIJE I POSLIJE

Helena je starija od mene, možda čak deset godina. Kad sam se ja rodio, ona se igrala u dvorištu. Kad sam ja počeo dolaziti u dvorište, ona se prestala igrati. Možda se negdje i igrala, ali ne sa mnom. Sjećam se da je jednom kosu obojila u tamnije i svjetlije nijanse crvene boje. Nekima se to svidjelo, nekima ne. Susjed Pero mi je rekao: – Viđiš, takve su ti žene!

Kakve su mi žene? Crvenokose? Nisam ih vidio i nisam imao baš nikakvih žena.

To je bilo prije. Zatim je došlo ono poslije. Ja ni tada nisam imao ženu i nisam znao kakve su žene zapravo. Ponešto sam se razumio u nogomet. Ili sam mislio da se razumijem. Pravo sam se važan pred svima u dvorištu. Ali Helena se jako promijenila.

Jednog dana, zapravo jedne noći, pala je s motora. S onim svojim pramenovima, a bez kacige. Pala je i teško ozlijedila kralježnicu. Više nije mogla hodati.

Helenu, ovu poslije nesreće, dobro poznajem. Ona ne hoda, nego se vozi u kolicima. Meni su njezina kolica zanimljivija od njezine frizure. Ima ju čvrste, blistave kotače. Opcenito, u Helene je sve bilo stavovito. Sluša izvrsnu glazbu, izvrsno napucava loptu. Zubi joj također bitu šakom i sretno se smije. Zubi joj također bitu stavoviti. Lopata je odletjela dalje nego da smo je šutnuli.

– Vidite kakve su žene! – uzviknula je Helena. – Nije sve u nogama! Osvrnuo sam se. Susjeda Pere nije bilo u blizini. On bi jamčno na to znao reći nešto mudro. Ja nisam znao što bih rekao pa sam otrčao po loptu.

*jamčno – pouzdano, sigurno

1. Tko je bila Helena?

Mirjana Mrkela

